

Ризница на Евангелието

Тематско проучување на Библијата

14. Домашна библиска студија - 14

СОСТОЈБАТА НА ЧОВЕКОТ ПОСЛЕ СМРТА

Луѓето често велат: „Само смртта и данокот сигурно не можеме да ги избегнеме.“ По природа и по законот на наследството, секое човечко суштество родено на овој свет, мора да се соочи со смртта. Без оглед дали е некој царско дете, државник, селанец или најголемиот сиромав на светот; без оглед дали за смртта се подготвил или не, таа не признава никакви разлики меѓу луѓето и неизбежна е подеднакво за сите. Сведоци сме за секојдневното умирање, зошто смртта е заедничка судбина за сите потомци на Адам. Секој ден нè доведува сè поблиску до оној критичен момент кога и лично мораме да се соочиме со неа.

Божјата реч не нè остава во темнина ниту во поглед на овој толку важен предмет. Само во неа имаме точна информација и ако внимателно ја проучуваме сами за себе можеме навистина да дојдеме до вистината. Тоа е особено важно поради тоа што постојат многу различни мислења кои произлегуваат од човечката филозофија и незнабожечката митологија. Ако ја знаеме вистината за ова, ќе бидеме ослободени од сомнежот и стравот и среќни во сознанието дека небесниот Отец во својата добрина ни го открил ова токму за такви моменти.

Во оваа лекција ќе видиме што учи Светото Писмо за смртта, за да не се плашиме да умреме и да можеме да ги охрабриме и утешиме оние што одат во долината на смртната сенка на својата кратка починка.

СМРТТА КАКО СОН

Каде мртвите мирно спијат?

„И многумина од оние што спијат во земниот прав ќе се разбудат“ (Даниел 12:2).

Како знаеме дека сме во право кога смртта ја нарекуваме сон?

„А потоа им рече: „Лазар, пријателот наш, заспал; но ќе отидам да го разбудам... Исус го рече тоа за смртта негова, а тие мислеа дека говори за заспивање со сон. Тогаш Исус рече отворено: „Лазар умре“ (Јован 11:11,13,14).

Што кажува патријархот Јов за своите очекувања после смртта?

„Кога ќе умре човек, ќе живее ли пак? Во сите денови на одреденото време **би чекал додека ми дојде смената**“ (Јов 14:14).

Каде Јов вели дека ќе чека?

„А мојата надеж е одењето в гроб и таму во темнина да ја постела постелата своја“ (Јов 17:13).

Додека покојникот е во таа состојба, што тој знае за оние кои за време на животот ги сакал и кои ги оставил зад себе?

„На почит ли се децата негови - **тој не знае**; унижени ли се - **тој не забележува**“ (Јов 14:21).

Дали мртвите се свесни за нешто? Што се случува со мислите на умрениот?

„Излегува духот негов и тој се враќа во земјата: **во тој ден исчезнуваат сите негови планови**“ (Псалм 146:4).

Дали мртвите знаат нешто?

„Живите знаат дека ќе умрат, а **мртвите ништо не знаат**, и веќе за нив нема награда, зашто и споменот за нив е предаден на забравот“ (Проповедник 9:5).

Дали имаат мртвите било какво учество во земните настани?

„И љубовта нивна, и омразата нивна и љубомората нивна веќе исчезнале, **и ќе немаат дел довека во ништо, што се случува на земјата**“ (Проповедник 9:6).

Кога кај мртвите би постоела некоја свест би можеле да очекуваме дека верните и во гробот ќе го слават Господа, но што кажува Библијата за тоа?

„**Не ќе Те слават мртвите, Господи**, ниту оние, што слегуваат во местото на молкот“ (Псалм 115:17).

Дали можат светите кои се одмараат во гробот да го споменуваат Господа?

„**Бидејќи мртвите не Те спомнуваат Тебе**; во пеколот кој ќе Те слави Тебе?“ (Псалм 6:5).

Каде според зборовите на апостол Петар во тоа време се наоѓал Давид, кој умрел неколку векови порано?

„**Зашто Давид не отиде на небесата... а гробот негов е меѓу нас сè до денешниот ден**“ (Дела на апостолите 2:34,29).

Кога Давид очекувал дека ќе прими награда?

„А јас ќе го гледам Твоето лице во правда, и еднаш **кога ќе се разбудам**, ќе се наситам од Твојот изглед“ (Псалм 17:15).

Во каква состојба е телото на човекот додека се одмара во гробот?

„За миг ќе загинеше секоја плот и човекот ќе се **вратеше во правот**“ (Јов 34:15).

Додека телото се претвора во прав, што се случува со духот?

„И ќе се врати правот во земјата, како што си бил; а **духот ќе се врати кај Бога**, Кој го дал“ (Проповедник 12:7).

Кога Господ во почетокот го создавал човекот, што направил прво? Што направил потоа, и каков бил резултатот?

„И Господ Бог го создаде човекот од земен прав и му дувна во лицето дух животен; и човекот стана жива душа“ (Создавање 2:7).

Со духот на животот телото станало „жива душа.“ Кога во мигот на смртта духот животен ќе излезе од телото, покојникот не е повеќе „жива душа.“

Кои суштества освен човекот во Светото Писмо исто така се прикажуваат како „живи души?“

„И сè живо изгина во морето“ (Откровение 16:3).

Кои физички особености се заеднички за човекот и за останатите живи суштества?

„Зашто сè што се случува со синовите човечки, се случува и со животните; крајот им е ист: **како умираат едните, така умираат и другите**, и едно е дишењето кај сите, и човекот нема предимство пред добитокот“ (Проповедник 3:19). Соломон овде мисли на физичките особености.

ЧОВЕЧКА ПРИРОДА

Каков е човекот по својата природа?

„Зар некој смртник е поправеден од Бога?“ (Јов 4:17).
Смртен значи подложен на смртта.

Од кога и од кого потекнува доктрината за бесмртноста на душата?

„Тогаш змијата и рече на жената: „Не, **нема да умрете**“ (Создавање 3:4).

Кога не би имало воскресение на мртвите, каква би била положбата на оние што заспале во Христа?

„Зашто, ако мртвите не воскреснуваат, и Христос не воскреснал; ако, пак, Христос не воскреснал, **напразна е верата ваша**; вие сте уште во своите гревови; тогаш и оние, што умреле за Христос, пропаднале“ (1. Коринтјаните 15:16-18).

Кога ќе биде воскресение на праведните?

„Бидејќи **Сам Господ по заповед, на гласот на архангел и при труба Божја, ќе слезе од небото**, и најнапред ќе воскреснат мртвите“ (1. Солунјаните 4:16). Како што стои запишано во книгата Проповедник 9:5, мртвите не знаат ништо ниту се свесни дека времето поминува. Кога ќе се разбудат ќе им изгледа како времето воопшто да не поминало. Мнозина мислат дека многу било интересно да се разговара со Лазар кога по четири дена се вратил од мртвите. Меѓутоа, Лазар немал што да зборува за некој задгробен живот. Тој мирно спиел и од гробот станал на заповедта на Оној кој е извор и Дарител на животот.

Кој единствено е бесмртен?

„Цар над царевите и Господар над господарите, **Кој е единствен бесмртен**“ (1. Тимотеј 6:16).

Кога ќе се преобразат верните и постанат бесмртни?

„Еве, тајна ви кажувам; сите нема да се упокоиме, туку сите ќе се измениме, одеднаш, за еден миг на око, **на последната труба**: зашто ќе затруби, и мртвите ќе воскреснат нераспадливо, а ние ќе се измениме“ (1. Коринтјаните 15:51,52).

Што на крајот засекогаш ќе снема?

„**Победата ја проголта смртта**“ (1. Коринтјаните 15:54).

„Никаде во Светото писмо не пишува дека праведниците својата награда, или пак грешниците својата казна, ја примаат во мигот на смртта. Патријарсите и пророците не оставиле вакво тврдење. Христос и Неговите апостоли за тоа не дале никакво навестување. Библијата јасно учи дека мртвите не заминуваат веднаш на небото, туку ги прикажува како оние што спијат до воскресението. (1. Солунјаните 4:14; Јован 14:10 - 12). Истиот ден кога „ќе се скине сребрениот конец, и се скрши златната чаша (Проповедник 12:6), престануваат сите мисли на човекот. Оние што слегуваат во гроб целосно замолкнуваат! Тие не знаат повеќе за ништо што се случува под сонцето (Јов 14:21). Каков блажен мир за уморените праведници!

Поминатото време во гроб, било тоа да е кратко или долго, за нив претставува само еден миг. Тие спијат и со Божјата труба ќе бидат разбудени во славна бесмртност. “Трубата ќе затруби и мртвите ќе станат нераспадливи... А кога, ова, распадливото ќе се облече во нераспадливост, и ова, смртното ќе се облече во бесмртност, тогаш ќе се збидне напишаното слово: “Победата ја проголта смртта” (1 Коринтјаните 15:52 - 54). Во часот кога ќе бидат повикани од својот длабок сон, нивните мисли ќе продолжат токму таму каде што во мигот на смртта биле прекинати. Последното чувство било смртен страв, последната мисла дека паѓаат под власта на гробот. Кога ќе воскреснат од гробот, нивната прва помисла на радост и среќа ќе одекне во победоносен извик: “Смрт каде ти е осилката? Пеколу каде ти е победата?” (Големата борба 549).

РИЗНИЦА НА ЕВАНГЕЛИЕТО
Испитен лист - 14 лекција

1. Кој израз го употребил Христос за да ја означи смртта?

2. Зошто токму тој израз во потполност одговара?

3. Напиши ги зборовите кои недостасуваат:

- а) „А мојата надеж _____ и таму во темнина да ја постелам постелата своја.“
- б) „Излегува _____ и тој се враќа во земјата: во тој ден исчезнуваат _____.“
- в) „Не ќе Те слават _____, Господи.“
- г) „Бидејќи мртвите _____ Тебе.“
- д) „Зашто _____ не отиде на небесата.“
- ѓ) „Тогаш _____ и рече на жената: „Не, нема да умрете.“
- е) „_____ ја проголта смртта.“
- ж) „Зар некој _____ е поправеден од Бога?“

4. Од што било создадено Адамовото тело?

5. Што Бог вдахнал во неговото тело?

6. Што тогаш станал човекот?

7. Која е целта на спасението?

8. Што, според зборовите на апостол Павле, би се случило ако нема воскресение?
